

CONCURSUL ȘCOLAR NAȚIONAL DE COMPETENȚĂ ȘI PERFORMANȚĂ COMPER

EDIȚIA 2015-2016 / ETAPA NAȚIONALĂ – 23-27 MAI 2016

COMPER – LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, CLASA a VIII-a

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Timpul efectiv de lucru este de 120 de minute.

Citește cu atenție textele care urmează, apoi bifează răspunsul corect la întrebările propuse:

A. Dramaturgul român Victor Ion Popa s-a născut pe 29 iulie 1895 la Călmățui, ca fiu al învățătorului Ioan Gh. Popa și al Aspasiiei. A urmat școala primară în satul natal, apoi liceul la Iași, la Liceul internat „Costache Negruzzi” și la Liceul „Național”, absolvind în 1914. În același an se înscrie la Facultatea de Drept a Universității din Iași, urmând în paralel și Conservatorul de Muzică și Artă Dramatică și, pentru scurtă vreme, școala de Belle Arte.

În 1907, elev fiind, scrie prima sa incercare dramatică intitulată „Tragedie cumplită, strict actuală”. Debutează literar în anul 1912 cu poezia „Liniște” semnată cu pseudonimul G. A. Hamza. Tot în această perioadă debutează ca desenator, în revista ieșeană **Versuri și proză** și ca actor. Între 1916 și 1917 urmează Școala de ofițeri de rezervă și participă la luptele de la Mărăști și Oituz.

Victor Ion Popa ocupă diferite funcții, printre care cea de actor al Teatrului Național din Iași (1918) și ajutor de pictor la Teatrul Național din București (1923). Din 1920 până în 1924, a fost redactor la **Revista copiilor și a tinerimii** din București.

Colaborează și la alte reviste, precum **Gândirea**, **Hiena**, **Ora**, **Revista vremii**, **Sburătorul**. A fost pictor scenograf și secretar literar în perioada 1925-1926, secretar al Societății Autorilor Dramatici în 1923, director de scenă la Teatrul Popular București (1924) și director general al Teatrului Național din Cernăuți (1927-1929).

(**Victor Ion Popa**, text preluat de pe site-ul <http://www.artline.ro>)

B. Scena 7

IANKE, IONEL, ANA

ANA (se oprește, zâmbind la Ionel, apoi la Ianke): Papà!

IANKE (înlemnit): Ce vorbești? Așa o surpriză... așa o surpriză... Ei, asta zău că se poate să-i zici o surpriză... (e așa de emoționat, că nu poate să mai vorbească.)

ANA: Ei! Papà... și nu mă săruți?

IANKE: Să te sărut? Cum să te sărut! Mi-i și rușine să te sărut, așa prost îmbrăcat cum sunt... așa o cucoană ca tine... mă duc să mă îmbrac... că să am curaj...

ANA: Ei haide, lasă! Acu te iert! Te îmbraci după aceea... Hai, sărută-mă...

IANKE: Unde-i maică-ta să te vadă...

ANA (înduioșată): Papà!

IANKE (lui Ionel): Mă rog, sunt eu așa un dobitoc, sau e frumoasă de-a binelea?

IONEL: Îi frumoasă de-a binelea, nene Ianke.

ANA: Vai, Ionel! Înțeleg să-mi faci tata complimente, că nu m-a văzut de doi ani, dar tu...

IANKE: Ce vorbești? Ce complimente! Astea nu-s complimente... ești așa de frumoasă... ești mai frumoasă decât era maică-ta când eram eu logodit cu ea...

ANA (înduioșată): Papà!

IANKE: Frumoasă! Și ea era așa de frumoasă. Nu era alta mai frumoasă ca ea... și-așa un copil am eu?... O fată așa frumoasă... Spune! Tu ești a mea? A mea? Chiar a mea? Un ovrei bătrân și urât ca mine are o fată așa de frumoasă? Un biet negustor, care vinde mășline într-o mahala, a făcut așa o frumusețe... așa o comoară?

ANA (înduioșată la culme): *Papà!*
 IANKE: *Așa o comoară? Apoi atunci ce milionar? Gata! Capra s-a făcut aeroplan. Aeroplan s-a făcut! (și plânge și râde și-i sărută mâinile, stând istovit pe scaun.)*
 ANA (mângâindu-l): *Ce-i asta? (Lui Ionel.) Ce înseamnă asta?*
 IONEL: *Vorbisem noi ceva, înainte...*
 IANKE: *Ei, așa o bucurie face s-o împart și la alții... Hai, hai, să te vadă și păcătosul cela de Take, și Cadâr...*
 IONEL: *Tata vine imediat.*
 ANA: *Și ce mai face moș Cadâr?*
 IANKE: *Ce să facă, doarme! Ce grijă are el?*
 ANA: *Tot nu s-a însurat?*
 IANKE: *Așa un păcătos să se însoare? Dar să nu-i zici de asta nimic - că asta-i mare durere la inima lui.*
 (Ana s-a oprit în fața prăvăliei lui Cadâr și bate în geam.)
 (Victor Ion Popa, *Take, Ianke și Cadâr*)

*ovrei – evreu;

C. *Și iar mi-e sufletul la tine*

*Atât de-ntreg,
 Atât de tot,
 Că-mi sorb o lacrimă și-mi pare
 Că cere,
 Mângâie,
 Și doare,
 De parcă tu ai plâns-o-n mine,
 De parcă ți-am venit de tot...*

*Așa! dă-mi mâinile-amândouă,
 Și ochii amândoi mi-i dă,
 Deschiși adânc
 Și mult
 Și-aproape
 Pân-vom închide-o sub pleoape
 Aceași stea topită-n două
 De mult ce ia
 De mult ce dă...*

*Și calea gândului se-nchide
 Doar lacrimile văd și cer...
 Și nu mai am nici ochi,
 Nici gură...
 Pe valul mării ce mă fură
 Privirile nu-și pot deschide
 Decât fereastra dinspre cer...*

(Elena Farago, *Și iar mi-i sufletul la tine*)

STANDARD

1. Conform textului A, Victor Ion Popa a fost directorul Teatrului Popular București în:
 a. 1915-1916;   b. 1925-1926;   c. 1924;   d. 1927-1929.

- 10.** Prin contragerea subordonatelor din fraza: *Înțeleg să-mi facă tata complimente, că nu m-a văzut de doi ani* se obțin, în ordine, următoarele funcții sintactice:
- complement direct, complement circumstanțial de cauză;
  - complement indirect, complement circumstanțial de cauză;
  - complement direct, complement circumstanțial de scop;
  - subiect, complement circumstanțial de cauză.
- 11.** În secvența: *Și iar mi-e sufletul la tine/ Atât de-ntreg,/ Atât de tot,/ Că-mi sorb o lacrimă și-mi pare/ Că cere,/ Mângâie,/ Și doare...* apare un raport de coordonare între propozițiile subordonate:
- subiective;
  - predicative;
  - completive directe;
  - completive indirecte;
- 12.** Adverbul relativ din secvența: *ești mai frumoasă decât era maică-ta când eram eu logodit cu ea...* are funcția sintactică:
- nume predicativ;
  - complement circumstanțial de mod;
  - complement circumstanțial de timp;
  - complement circumstanțial de loc.
- 13.** În strofa a doua din textul **C** apar următoarele figuri de stil:
- metafora, repetiția, epitetul;
  - enumerația, repetiția, comparația;
  - metafora, repetiția, comparația;
  - metafora, enumerația, repetiția.
- 14.** Personajul Ianke, din textul **B**, este caracterizat:
- direct, prin indicațiile de regie ale autorului, și indirect, prin gesturi și limbaj;
  - indirect, prin indicațiile de regie ale autorului, și direct, prin gesturi și limbaj;
  - indirect, prin indicațiile de regie ale autorului și prin gesturi, limbaj;
  - direct, prin indicațiile de regie ale autorului și prin gesturi, limbaj;
- 15.** Prin replicile Anei și ale lui Ianke, din textul **B** se sugerează:
- regretul personajelor;
  - emoția personajelor;
  - tristețea personajelor;
  - neîncrederea personajelor.
- 16.** În textul **C**, modul dominant de expunere este:
- narațiunea;
  - monologul liric;
  - descrierea;
  - monologul narativ.

EXCELENȚĂ

- 17.** În relație cu textul, titlul textului C sugerează sentimente de:
- a. dor;
  - b. tristețe;
  - c. melancolie;
  - d. fericire.
- 18.** Următoarea afirmație nu este corectă:
- a. În textele A, B, C se transmit sentimente.
  - b. În textul C, cuvintele sunt folosite cu sensul figurat.
  - c. Modul dominant de expunere din textul B este dialogul.
  - d. Textul B urmărește implicarea afectivă a cititorului.

Răspunsuri corecte:

- 1. c
- 2. a
- 3. b
- 4. b
- 5. a
- 6. c
- 7. d
- 8. d
- 9. b
- 10. a
- 11. a
- 12. c
- 13. a
- 14. a
- 15. b
- 16. b
- 17. a
- 18. a